

הגדה של פסח

הגדה של פסח

בדיקת חמץ

אור לי"ד בניסן, לאחר תפילת ערבית בודקים את החמץ. לפני בדיקת החמץ יש לברך
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ.
לאחר הבדיקה אומרים:

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דלא חמיתה ודלא בערתה, ודלא ידענא ליה, לבטל ולהוי הפקר
כעפרא דארעא.

שריפת חמץ

בערב פסח בסוף שעה חמישית מאור הבוקר שורפים את החמץ שנמצא בבדיקה, ואם חל ערב פסח בשבת שורפים בערב
שבת. בשעת שריפת החמץ אומרים:

כל חמירא וחמיעא דאיכא ברשותי, דחזיתיה ודלא חזיתיה, דחמיתה ודלא חמיתה, דבערתה ודלא
בערתה, לבטל ולהוי הפקר כעפרא דארעא.

עירוב תבשילין

אם חל ערב פסח ביום ה' עושים עירוב תבשילין, כשמותר יהיה לבשל ביום ו' לשבת.
לוקחים מצה שלמה וכזית תבשיל (או בשר או ביצה מבושלת) ומניחים אותם על המצה ואומרים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות עירוב:
בדין עירובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא ולאדלקה שרגא ולמעבד כל-צרכנא מיומא
טבא לשבתא, לנו ולכל-הדרים בעיר הזאת:

סימני הסדר

קדש	ורחץ
כרפס	יחץ
מגיד	רחצה
מוציא	מצה
מרור	כורך
שלחן	עורך
צפון	ברך
הלל	נרצה

קִדְשׁ

מוזגים כוס ראשון, נוטלים ביד ימינו ומקדש

בשבת מתחילין

וְיְהִי עֶרֶב וְיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיִּכַּל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילין:

סִבְרִי מִדֶּנּוּ וּרְבִנָּן וּרְבוֹתֵי בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (בְּשִׁבְתָּ: שְׁבֹתוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן, אֶת יוֹם (הַשְּׁבֹת
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ
(בְּאַהֲבָה), מִקְרָא קִדְשׁ, זָכֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי
בָנוּ בְּחֵרַת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁת מִכָּל הָעַמִּים, (וְשִׁבְתָּ)
וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן), בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֹת
ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים.

במוצאי שבת מוסיפין:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין
קִדְשׁ לַחֵל, בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשָׁת שְׁבֹת
לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁת. הַבְּדִלָּת וְקִדְשָׁת אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְקִדְשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנִינָנוּ
וְקִיְּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנָה הַזֶּה.

שׁוֹתָה רַב כּוֹס הַיַּיִן בְּהַסְבָּה.

ורחץ

נוטלין את הידים ואין מברכין "על נטילת ידים".

כרפס

טובלין כרפס פחות מכזית במי מלח, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי

האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא
דמצרים. כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי
ויפסח. השתא הכא, לשנה הבאה בארעא
דישראל. השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - כולו מצה!

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור!

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים!

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין!

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהינה מגלות בשעת אמירת ההגדה.

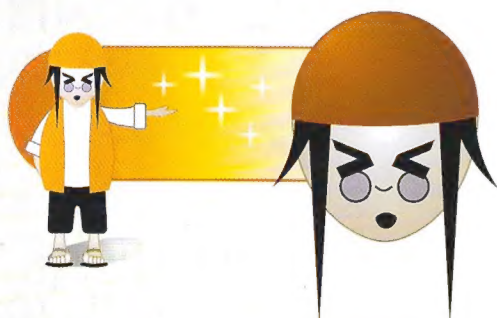
עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך - הימים, כל ימי חייך - הלילות. וחכמים אומרים: ימי חייך - העולם הזה, כל ימי חייך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה. אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

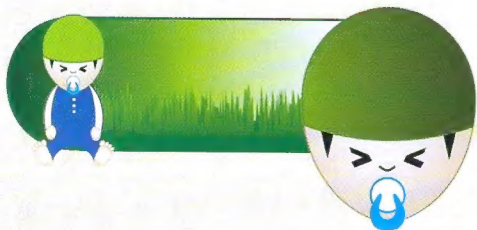
חכם מה הוא אומר? מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם? ואף אתה אמר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? מה העבדה הזאת לכם? לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול - את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא, אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בַּעֲבוּר זֶה - בַּעֲבוּר זֶה לא אִמְרָתִי אֶלָּא בַּשָּׁעָה שִׁישׁ מִצָּה וּמְרוּר מִנַּחִים לַפְּנִיךְ.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר: ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם, תרח אבי אברהם ואבי נחור, ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנחר ואולך אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו! שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

יניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר: ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב.

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ באנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ כנען. ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט - כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרב.

ויהי שם לגוי - מלמד שהיו ישראל מצינים שם.

גדול, עצום - כמו שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם.

ורב - כמה שנאמר: רבבה כצמח השדה נתתיך, ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח, ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך, ואמר לך בדמך חיי, ואמר לך בדמך חיי.

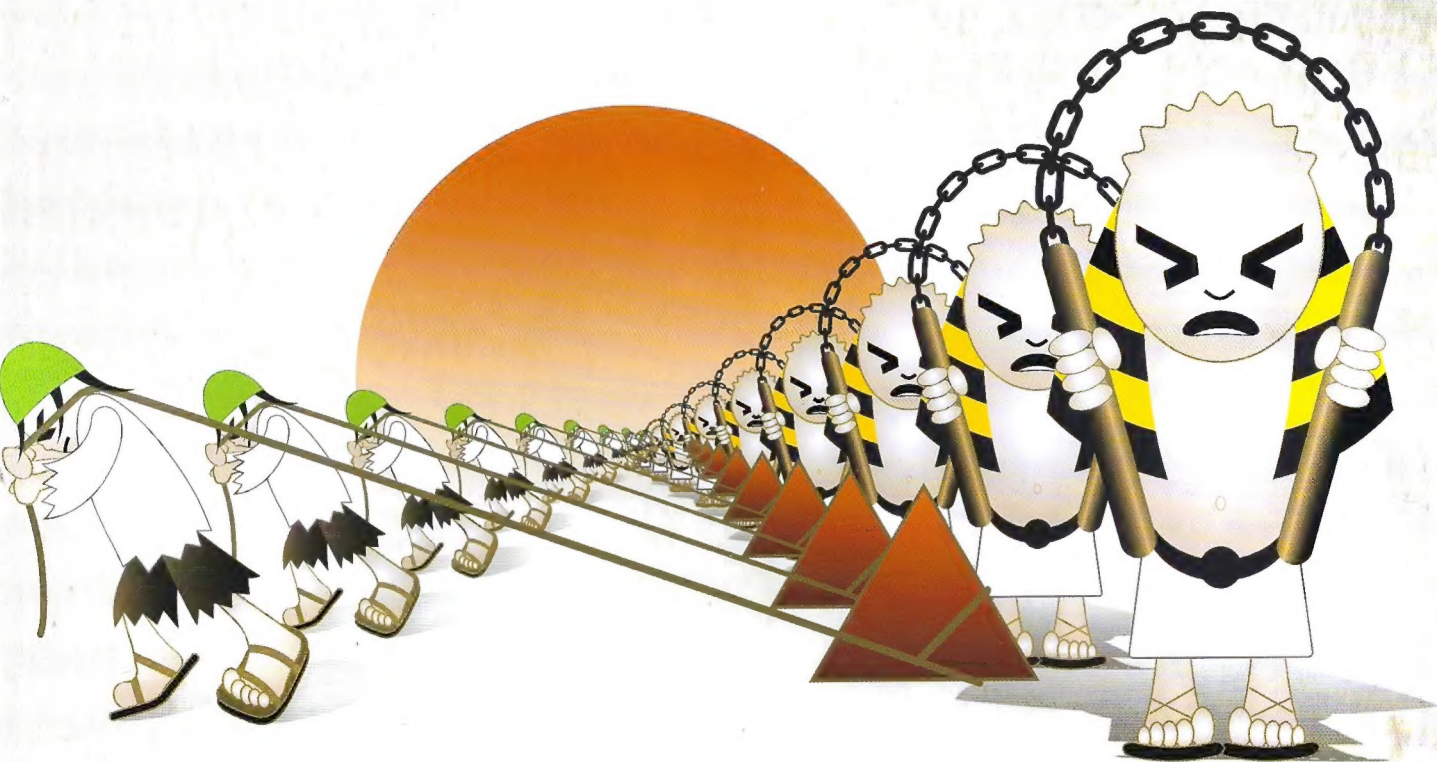
וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויתנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים - כמו שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויענו - כמה שנאמר: ושימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס.

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ.
וַנִּצְעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוֹ וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לַחֲצָנוּ.
וַנִּצְעַק אֶל יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעֻקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוֹ - כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת
אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוֹ - זֶה פְּרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים.
וְאֶת עֲמָלָנוּ - אֵלּוּ הַבָּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֶּן הַיְּלֹד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תַּחֲיוֹן.
וְאֶת לַחֲצָנוּ - זֶה הַדַּחֲק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם.
וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל, וּבִאֲתוֹת וּבִמִּפְתִּים.
וַיּוֹצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה, וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וַעֲבַרְתִּי בָאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלִּילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ
וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.
אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בִּיד חֲזָקָה - זו הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יי הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה, בְּסוּסִים, בְּחֲמֹרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבְצֹאן, דְּבַר כְּבֵד מְאֹד.

וּבְזָרַע נְטוּיָה - זו הַחֶרֶב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְחָרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבְמִרְא גָדֹל - זו גְּלוּי שְׂכִינָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: אוּ הִנֵּסָה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמִסֹּת בְּאֶתֶת וּבְמוֹפְתִים, וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ.

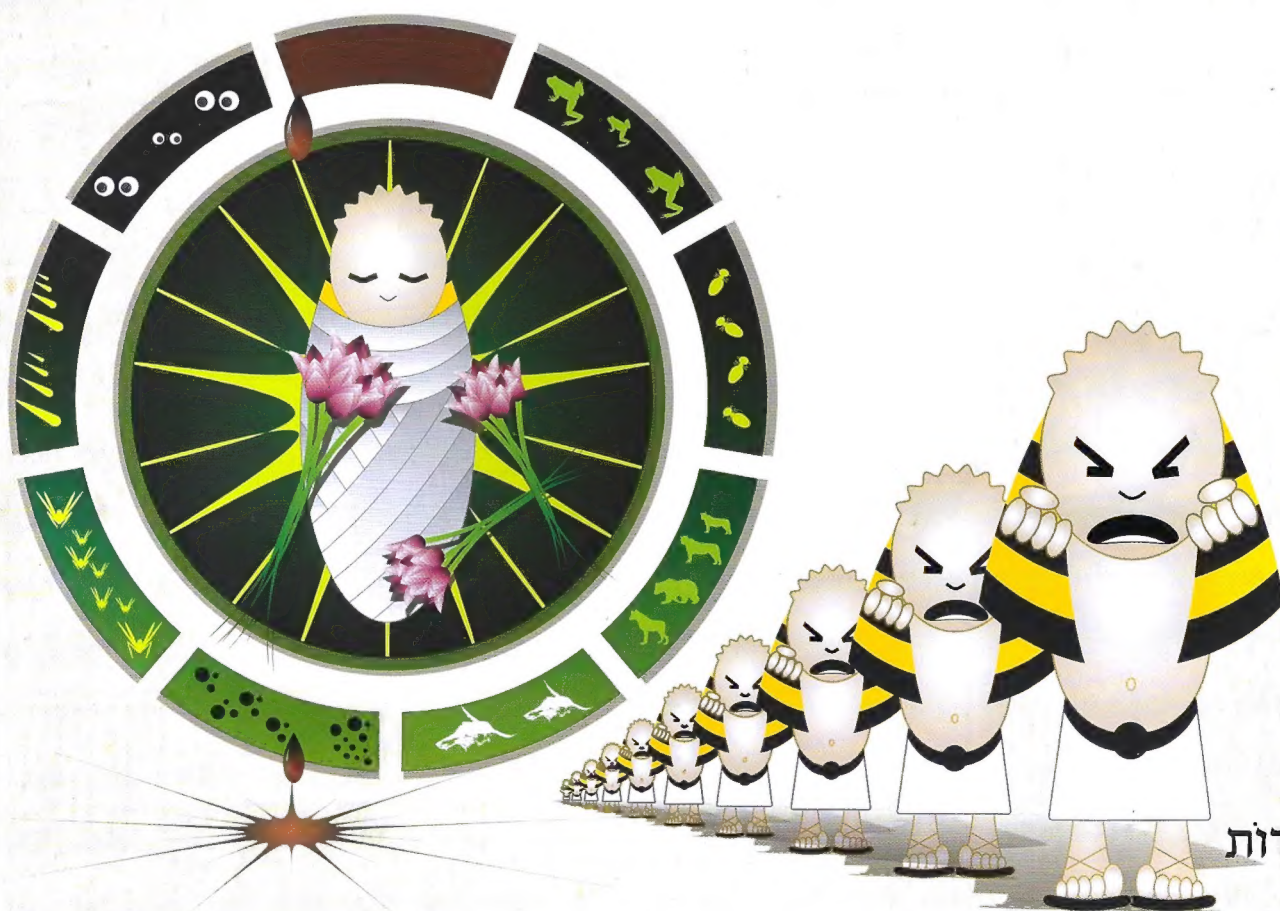
וּבְאֶתוֹת - זֶה הַמַּטָּה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֶתֶת.

וּבְמִפְתִּים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

נוֹהֲגִין לְהַטִּיף טָפָה מִן הַכּוֹס בְּאִמִּירַת דָּם וְאִשׁ... עֲשׂוֹר הַמַּכּוֹת דָּצ"ךְ עַד שֶׁבֹאֲח"ב, בִּיחֹד, ט"ו פֶּעַם.

דָּם וְאִשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן.

דְּבַר אַחֵר: בִּיד חֲזָקָה - שְׂתִים, וּבְזָרַע נְטוּיָה - שְׂתִים, וּבְמִרְא גָדֹל - שְׂתִים, וּבְאֶתוֹת - שְׂתִים, וּבְמִפְתִּים - שְׂתִים. אֱלֹהֵי עֲשׂוֹר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹהֵי הַיּוֹד:

דָּם

צִפְרֹדֶעַ

כְּנִים

עֲרוֹב

דְּבַר

שְׁחִין

בֶּרֶד

אַרְבֶּה

חֶשֶׁךְ

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמְנִים: דָּצ"ךְ עַד שֶׁבֹאֲח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר
שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות? במצרים מה הוא אומר?
ויאמרו החרטמים אל פרעה: אצבע אלהים הוא,
ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד
הגדלה אשר עשה יי במצרים, וייראו העם את
יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו. כמה לקו באצבע?
עשר מכות. אמור מעתה: במצרים לקו עשר
מכות ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלח בם חרון
אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים.
עברה - אחת, וזעם - שתיים, וצרה - שלש,
משלחת מלאכי רעים - ארבע. אמור מעתה:
במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים
מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים
היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלח בם חרון
אפו, עברה וזעם וצרה, משלחת מלאכי רעים.
חרון אפו - אחת, עברה - שתיים, וזעם - שלוש,
וצרה - ארבע, משלחת מלאכי רעים - חמש.
אמור מעתה: במצרים לקו חמשים מכות ועל
הים לקו חמשים ומאתים מכות.

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ!

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים,
אלו עשה בהם שפטים, ולא עשה באלהיהם,
אלו עשה באלהיהם, ולא הרג את בכוריהם,
אלו הרג את בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם,
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים,
אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה,
אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרנו בתוכו,
אלו שקע צרנו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן,
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת,
אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני,
אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה,
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל,
אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה,

על אחת, כִּמָּה וּכְמָה, טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמִכְפֹּלֶת לַמָּקוֹם עֲלֵינוּ: שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וַעֲשֵׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וַעֲשֵׂה בְּאַלֹהֵיהֶם, וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מִמּוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהַעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה, וְשָׁקַע צָרָנוּ בְּתוֹכוֹ, וְסָפַק צָרָכָנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהָאֲכִילָנוּ אֶת הַמָּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקָרַבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהַכְנִיסָנוּ לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

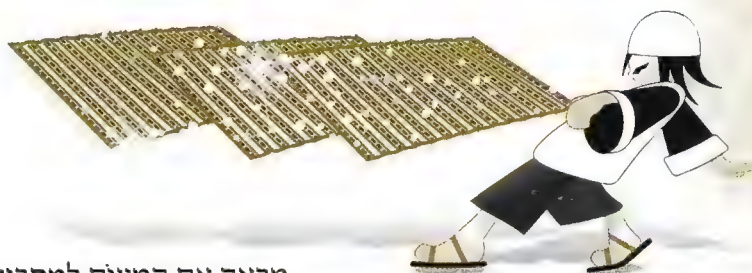

רִבֵּן גַּמְלִיאל הָיָה אוֹמֵר: כֹּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֵלּוּ הֵן:
פֶּסַח, מִצָּה, וּמָרוֹר.

מִרְאָה בֶּיַד עַל הַזְרוּעַ וַיִּזְהַר שְׁלֹא לְהִגְבִּיהַ אוֹתָהּ.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמְנָן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קֵץ, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁפֶסַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְרִים בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֵת בְּתֵינוּ הִצִּיל? וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מִרְאָה אֶת הַמִּצּוֹת לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

מִצָּה זֹאת שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שְׁלֹא הִסְפִּיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגֹאֲלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֹגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ, כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֶה, וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מִרְאָה אֶת הַמָּרוֹר לְמַסְבִּים וְאוֹמֵר:

מָרוֹר זֶה שֶׁאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה? עַל שׁוּם שֶׁמָּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדֶה אֶת כָּל עֲבָדְתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חֵיב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלּוּ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא אֲף אוֹתָנוּ גָּאֵל עִמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוּצִיא מִשֵּׁם, לְמַעַן הִבִּיא אֶתָּנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

מגביהים את הכוס עד הללויה.

לפיכך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מיגון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה.

הללויה הללו עבדי יי, הללו את שם יי. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי. רם על כל גוים יי, על השמים כבודו. מי כיי אלהינו המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ? מקימי מעפר דל, מאשפת ירים אביון, להושיבי עם נדיבים, עם נדיבי עמו. מושיבי עקרת הבית, אם הבנים שמחה. הללויה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעז, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור אגם מים, חלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה / רחץ

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת ידים.

מוציא, מצה

יקח המצות בסדר שהניח, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז
שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכוונה על העליונה ו"על אכילת
מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה
השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה

שני הזיתים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם
מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר
ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית
מרור וכורכם יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר.
זכר למקדש כהלל. בן עשה הלל בזמן שבית
המקדש היה קיים: היה כורך מצה ומרור ואוכל
ביחד, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים
יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעודה הערוכה ונוהגים לאכול תחלה
ביצים מבשלות. ולא יאכל יותר מדי, שלא תהיה עליו אכילת
אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה
שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך
לאכלה קדם חצות הלילה.

בִּרְךְ

מוֹזְגִין כּוֹס שְׁלִישִׁי וּמְבָרְכִין בְּרֶכֶת הַמִּזֶּן.

סֵד הַמַּעֲלוֹת: בְּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֻלָּמִים. אֲזַי מֵלֵא שְׁחוּק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה. אֲזַי אָמְרוּ בְּנֵינוּ: הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי. הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאַפִּיקִים בְּנֵי. הַזֵּדִים בְּדַמְעָה, בְּרָנָה יִקְצְרוּ. הַלֹּךְ יֵלֵךְ וּבִכָּה נִשְׁאֵ מִשְׁךְ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֹא בְּרָנָה נִשְׂאֵ אֱלֹמֹתֵינוּ.

שְׁלֹשָׁה שְׁאֲכָלוּ כְּאַחַד חֲבִיבִין לְזִמָּן וְהַמִּזֶּן פּוֹתַח:

רְבוּתִי, נְבִרְךְ

הַמְסַבִּים עֲוֹנִים:

יְהִי שֵׁם יי מְבָרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

הַמִּזֶּן אֹמֵר

בְּרִשׁוֹת מְרִנָּה וְרִבְנוֹתִי, נְבִרְךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכָלוּ מִשְׁלוֹ.

הַמְסַבִּים עֲוֹנִים:

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכָלוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֵיֵינוּ

הַמִּזֶּן חוֹזֵר וְאֹמֵר

בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכָלוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוֹבוֹ חֵיֵינוּ

כָּלֵם אֹמְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת הָעוֹלָם כָּלוּ בְּטוֹבוֹ בָּחוּן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד. בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָנֵס לְכָל וּמִטִּיב לְכָל, וּמִכִּין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַזֶּה אֶת הַכֹּל.

טָהֳרָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹצֵאתָנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה: וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד: כְּכַתּוּב, וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְתָּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרוחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטוב, הוא המטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם על יחסרנו.

הַרְחָמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחָמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֹצֶחַ נִצָּחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחָמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרָנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאָרְצָנוּ.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֵבָה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻכָּלָנוּ עָלָיו.

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה. וְאֶת (אִמִּי מוֹרֵתִי) בְּעַלַּת הַבֵּית הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם. אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מָכַל כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר, אָמֵן.

בְּמִדּוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בְּשַׁבָּת: הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחָמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב. (יוֹם שְׁכָלוּ אֶרֶץ). יוֹם שְׁצִדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעִטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְיִים מִזִּיו הַשְּׂכִינָה וַיְהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם)

הַרְחָמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מִגְדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעִשָּׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם. עִשָּׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ, אָמֵן.

רְאוּ אֶת יי קִדְשֵׁנוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדֹרְשֵׁי יי לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. פּוֹתַח אֶת יָדָךְ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּיי, וְהָיָה יי מְבֹטָחוֹ. נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צִדִּיק נֶעְזֵב, וְזֶרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לָחֶם. יי עֵז לַעֲמוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִים מִצּוֹת כּוֹס שְׁלִישִׁי שֶׁהוּא כֹנֵג בְּשׁוּרַת הַיִּשׁוּעָה, שֶׁאִמַּר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וּגְאֻלָּתִי אֶתְכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדוֹלִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִין בְּהִסָּבֵת שְׁמָאֵל.

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְהוֹה הַשְּׁמוֹ. שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יִשִּׁיגֵם. תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמִי יי.

הלל

לא לנו, יי, לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך, על אמתך. למה יאמרו הגוים: איה נא אלהיהם? ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא יריחון. ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו, לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביהוה, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא. יראי יהוה בטחו ביהוה, עזרם ומגנם הוא.

יי זכרנו יברך. יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן, יברך יראי יי, הקטנים עם הגדלים. יסוף יי עליכם, עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללוהו ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה.

אהבתי כי ישמע יי את קולי, תחנוני. כי הטה אזנו לי ובימי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני, צרה ויגון אמצא. ובשם יי אקרא: אנא יי מלטה נפשי! חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם. שמר פתאים יי, דלתי ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחתי, כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממוות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתהלך לפני יי בארצות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי: כל האדם כזב.

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יי המותה לחסידי. אנא יי כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי. לך אזבח זבח תודה ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יי, בתוככי ירושלים. הללויה.

הללו את יי כל גוים, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת. כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאַמֶּת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הודו ליי כי טוב - כי לעולם חסדו.

יאמר נא יִשְׂרָאֵל - כי לעולם חסדו.

יאמרו נא בית אֶהְרֶן - כי לעולם חסדו.

יאמרו נא יִרְאִי יי - כי לעולם חסדו.

מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִדְחָב יְהוָה. יי לִי, לֹא אִירָא - מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם? יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבִּטָּח בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבִּטָּח בְּנָדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סְבּוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. סְבּוּנִי כְּדֹבָרִים, דַּעְכוּ כָּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם. דָּחָה דָּחִיתַנִּי לְנֶפֶל, וְיַי עֲזָרָנִי. עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים: יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל, יִמִּין יי רוּמָמָה, יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחָה, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֹנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשִּׁיעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

אֲוֹדְךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.

אֲוֹדְךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה.

אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פָּנָה.

אֲבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פָּנָה.

מֵאֵת יְהוָה הִתָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

מֵאֵת יְהוָה הִתָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה יי, הוֹשִׁיעָה נָּא.

אָנָּה יי, הַצְּלִיחָה נָּא.

אָנָּה יי, הַצְּלִיחָה נָּא.

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי.

בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי.

אֵל יי וְיֵאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵל יי וְיֵאָר לָנוּ. אֲסִרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אֶתָּה וְאֲוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.

אֵלֵי אֶתָּה וְאֲוֹדְךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו.

הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו.

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מְלָכְנוּ. כִּי לָךְ טוֹב לַהּוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱחָה לְזִמְרָה, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.

הודו ליי כי טוב

הודו לאלהי האלהים

הודו לאדני האדנים

לַעֲשֹׂה נִפְלְאוֹת גְּדִלוֹת לְבָר

לעֲשֹׂה הַשְּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה

לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לַעֲשֹׂהָ אוֹרִים גְּדֻלִּים

אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשִׁילַת בַּיּוֹם

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה

חֲסִדוֹ. לַמִּכָּה מִצָּרִים בְּכֹנִיָּהִם

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

בִּיד חֲזָקָה וּבְזִרְעֹ נְטוּיָה

לְגַזֵּר יָם סוּף לְגַזְרִים

וְהָעֶבֶיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

וְנָעַר פַּרְעֹה וְחִילוּ בָּיִם סוּף

לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר

למִכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים

וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן

וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ

שׁוּבָה שְׁפִילָנוּ זָכַר לָנוּ

וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

נִתֵּן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר

הודו לאל השמים

נשמת כל חי תברך את שמך, יי אלהינו, ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך, מלפנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא ישן - המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים.

לך לבדך אנחנו מודים.

אלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות - אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמך על אחת, מאלף אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, ואל תטשנו, יי אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו - הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלפנו. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבע, וכל בך לך תכרע, וכל קומה לפניך תשתחוה, וכל לבבות יראוך, וכל קרב וכליות יזמרו לשמך, כדבר שכתוב, כל עצמותי תאמרנה: יי, מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערך לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהללך ונשבחך ונפאריך ונברך את שם קדשך, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

האל בתעצמות עזר, הגדול בכבוד שמך, הגבור לנצח והנורא בנוראותיך, המלך היושב על כסא רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב: רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בפי ישרים תתהלל,
ובדברי צדיקים תתברך,
ובלשון חסידים תתרוםם,
ובקרוב קדושים תתקדש.

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך, מלכנו, בכל דור ודור, שכן חובת כל היצורים לפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להדר לברך, לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך, משיחך.

ישתבח שמך לעד מלכנו, האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ, כי לך נאה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה, נצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והודאות מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי, אל מלך גדול בתשבחות, אל ההודאות, אדון הנפלאות, הבוחר בשירי זמרה, מלך אל חי העולמים.

הנני מוכן ומזמן לקיים מצוות כוס רביעי שהוא כנגד בשורת הישועה, שאמר הקדוש ברוך הוא לישראל ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ושותה בהסיבת שמאל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, על תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכל מפריה ולשבוע מטובה רחם נא ד' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה (בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה ד' טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן. ברוך אתה ד' על הארץ ועל פרי הגפן.

נרצה

חָסַל סְדוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ, כָּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ. כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ. זָךְ שׁוֹכֵן
מַעֲוָה, קוֹמֵם קֹהֵל עֲדַת מִי מְנָה. בְּקִרְבֹּב נִהַל נְטָעֵי כֶּנֶה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרָנָה.
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

בַּלֵּיל ראשון אומרים:

וּבִכֵּן וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה אִזּוֹ רֹב נָסִים הַפְּלֵאת בַּלַּיְלָה, בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה, גֵּר צָדֵק נִצְחָתוֹ
בְּנִחְלָק לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

דָּנֶת מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה, הַפְּחַדֶּת אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה, וַיֵּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ וַיֻּכַּל לוֹ לַיְלָה, וַיְהִי
בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוֹרֵי פְתָרוֹס מִחֻצֵּת בַּחֲצִי הַלַּיְלָה, חִילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה, טִיסַת נָגִיד חֲרָשֶׁת סִלִּית
בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

יַעֲצֵץ מִחֲרָף לְנוֹפֵף אוֹוִי, הוֹבִשֶׁת פְּגָרִיו בַּלַּיְלָה, כָּרַע בַּל וּמָצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה, לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רָז
חֲזוֹת לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה, נוֹשַׁע מִבוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בַּעֲתוֹתַי לַיְלָה, שִׁנְאָה נָטַר אֲגָגִי וְכַתֵּב
סִפְרִים בַּלַּיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה, פּוֹרָה תִּדְרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מֵהַ מַּלְיָלָה, צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בִּקְרָה
וְגַם לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, רָם הוֹדַע כִּי לֶךְ הַיּוֹם אֵף לֶךְ הַלַּיְלָה, שׁוֹמְרִים הַפְּקֵד לְעֵינֶיךָ כָּל
הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, תֹּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֵׁכֶת לַיְלָה, וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה.

בַּלֵּיל שְׁנִי אומרים:

וּבִכֵּן וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח

אֲמִץ גְּבוּרֹתֶיךָ הַפְּלֵאת בַּפֶּסַח, בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשְׁאֵת פֶּסַח, גְּלִית לְאִזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

דָּלַתִּי דִּפְקַת כָּחַם הַיּוֹם בַּפֶּסַח, הִסְעִיד נוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח, וְאַל הַבָּקָר רֵץ זָכָר לְשׁוֹר עֶרֶךְ
פֶּסַח, וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

זוֹעֲמוֹ סְדוּמִים וְלוֹהֶטוֹ בָּאֵשׁ בַּפֶּסַח, חָלַץ לוֹט מֵהֶם וּמִצּוֹת אָפָה בִּקְץ פֶּסַח, טֹאטֵאת אֲדַמַּת מֶךְ וְנָף
בַּעֲבֶרְךָ בַּפֶּסַח, וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

יְהִי רֹאשׁ כָּל אוֹן מִחֻצֵּת בַּלֵּיל שְׁמוֹר פֶּסַח, כְּבִיר, עַל בֵּן בְּכוֹר פִּסְחָתָ בְּדָם פֶּסַח, לְבַלְתִּי תֵת מִשְׁחִית לְבֹא
בִּפְתָּחֵי בַּפֶּסַח, וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בַּעֲתוֹתַי פֶּסַח, נִשְׁמְדָה מִדֵּין בְּצִלִּיל שְׁעוֹרֵי עֶמֶר פֶּסַח, שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמָנִי פוֹל וְלוֹד בִּיקָד
יְקוֹד פֶּסַח, וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

עוֹד הַיּוֹם בָּנָב לַעֲמוּד עַד גְּעָה עוֹנֶת פֶּסַח, פֶּסֶד יָד כְּתָבָה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח, צָפָה הַצִּפִּית עֶרוֹךְ הַשְּׁלָחַן
בַּפֶּסַח, וַאֲמַרְתֶּם זִבְחַת פֶּסַח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח, ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח, שתי אלה רגע
תביא לעוצית בפסח, תעז ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח, ואמרתם זבח פסח.

כי לו נָאָה, כי לו יָאָה.

אָדיר בַּמְלוּכָה, בַּחוּר כְּהֶלְכָה, גְּדוּדֵי יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

דָּגוּל בַּמְלוּכָה, הַדּוּר כְּהֶלְכָה, וְתִיקוּ יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

זָכָאִי בַּמְלוּכָה, חֶסֶן כְּהֶלְכָה טַפְסָרִי יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

יַחִיד בַּמְלוּכָה, כְּבִיר כְּהֶלְכָה לַמּוֹדִי יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

מוֹשֵׁל בַּמְלוּכָה, נוֹרָא כְּהֶלְכָה סְבִיבִי יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

עֲנִי בַּמְלוּכָה, פּוֹדֶה כְּהֶלְכָה, צְדִיקוֹ יֹאמְרוּ לוֹ: לֵךְ
וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

קָדוֹשׁ בַּמְלוּכָה, רַחוּם כְּהֶלְכָה שְׁנֵאֲנִי יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

תַּקִּיף בַּמְלוּכָה, תּוֹמֵךְ כְּהֶלְכָה תְּמִימִי יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלֵךְ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לוֹ
נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה.

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
 בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
 בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
 בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו
 בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
 אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
 בנה ביתך בקרוב.

נוכא הוא, סגיב הוא, עוזז הוא יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה,
 בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו
 בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
 אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו
 בקרוב. במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה,
 אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנֵי לַחֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.
שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה
אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאָרֶץ

אַרְבָּע מִי יוֹדֵעַ? אַרְבָּע אֲנִי יוֹדֵעַ: אַרְבָּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ? חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה
חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי
לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ
שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְּרֵי
מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאָרֶץ

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי
שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה,
אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ? שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה
יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,
שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ
תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ? תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תִּשְׁעָה
יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שִׁבְתָּא,
שֵׁשָׁה סְדְּרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבָּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנֵי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

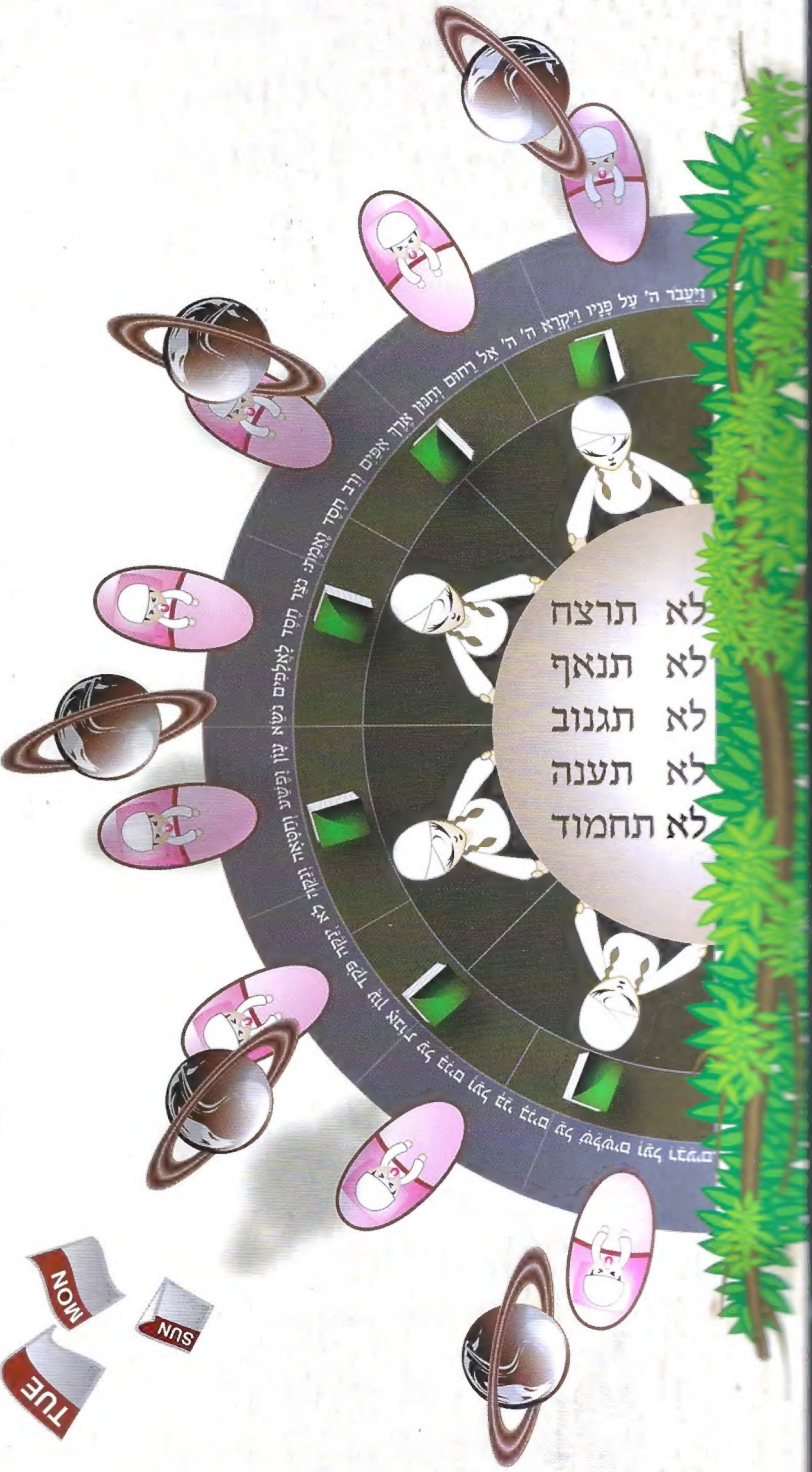

עֲשֶׂה מִי יוֹדֵעַ? עֲשֶׂה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲשֶׂה
דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַע
יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי
תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

אֶחָד עֲשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד עֲשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ:
אֶחָד עֲשׂוֹר כּוֹכְבֵּיא, עֲשֶׂה דְבָרִיא, תִּשְׁעָה יְרַחֵי
לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַע יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשֶׁה
סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

שְׁנַיִם עֲשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם עֲשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁנַיִם עֲשׂוֹר שְׁבַטִיא, אֶחָד עֲשׂוֹר כּוֹכְבֵּיא, עֲשֶׂה
דְּבָרִיא, תִּשְׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַע
יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי
תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לַחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה עֲשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ? שְׁלֹשָׁה עֲשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ:
שְׁלֹשָׁה עֲשׂוֹר מִדְיָא. שְׁנַיִם עֲשׂוֹר שְׁבַטִיא, אֶחָד עֲשׂוֹר
כּוֹכְבֵּיא, עֲשֶׂה דְבָרִיא, תִּשְׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה
יְמֵי מִלָּה, שְׁבַע יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנֵי לַחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ

חד גדִיָא, חד גדִיָא

דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.
וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי
זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא כִּלְבָּא וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאכְלָה לְגְדִיָא,
דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.
וְאַתָּא חוּטְרָא וְהִפָּה לְכִלְבָּא, דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד
גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא נוּרָא וְשַׁרְף לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה לְכִלְבָּא,
דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא
בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא מִיָּא וְכָבֵה לְנוּרָא, דַּשַּׁרְף לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה
לְכִלְבָּא, דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין
אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא תוּרָא וְשִׁתָּה לְמִיָּא, דַּכָּבֵה לְנוּרָא, דַּשַּׁרְף
לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה לְכִלְבָּא, דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד
גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא הַשׁוּחַט וְשַׁחַט לְתוּרָא, דַּשִּׁתָּה לְמִיָּא,
דַּכָּבֵה לְנוּרָא, דַּשַּׁרְף לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה לְכִלְבָּא,
דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא
בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא מִלָּאךְ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוּחַט, דַּשַּׁחַט
לְתוּרָא, דַּשִּׁתָּה לְמִיָּא, דַּכָּבֵה לְנוּרָא, דַּשַּׁרְף
לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה לְכִלְבָּא, דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא בַּתְרִי זוּזִי, חַד
גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

וְאַתָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשַׁחַט לְמִלָּאךְ הַמּוֹת,
דַּשַּׁחַט לְשׁוּחַט, דַּשַּׁחַט לְתוּרָא, דַּשִּׁתָּה לְמִיָּא,
דַּכָּבֵה לְנוּרָא, דַּשַּׁרְף לְחוּטְרָא, דַּהֲפָה לְכִלְבָּא,
דַּנִּשְׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דַּאכְלָה לְגְדִיָא, דַּזְבִּין אַבָּא
בַּתְרִי זוּזִי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

